

Vi synes ikke, det er særlig godt, når regeringen fremlægger et beskæftigelsesafsnit, som sammenholdt med ØMU-projektet vil have den effekt, hvis det altså skal have noget reelt indhold, at EU skal arbejde koncentreret med danske skatteforhold, med danske sociale sikrings-systemer, med dansk arbejdsmarkedspolitik og dansk finanspolitik, for det vil være konsekvensen på lidt længere sigt, hvis EU skal have reel kompetence inden for beskæftigelsesområdet.

Alt andet er et forsøg på en snakken udenom, og når regeringen forsøger at undgå at sige, at EU f.eks. skal have kompetence eller indflydelse på de her danske områder, er det jo udtryk for, at man tror, man har fundet et columbusæg ved at nævne beskæftigelse som et vigtigt område. Men man er så ikke selv parat til at tage de konsekvenser, som det har, hvis altså EU skal have nogen beskæftigelsesfremmende effekt, som i øvrigt også er imod Dansk Folkepartis holdning naturligvis.

Vestunionen er også et område, hvor regeringen i højere grad bør sige klart fra; Vestunionen må ikke sammensmeltes med EU. Jeg er fuldstændig enig i det, hr. Peter Duetoft sagde omkring det her område i øvrigt. Ak og ve, beklager hr. Peter Duetoft, hvis det bliver taget ilde op, men jeg synes rent faktisk, det er vigtigt, at regeringen forstår at markere sig på de her synspunkter og gøre det helt klart for de andre EU-lande, at vi ikke kan acceptere en sammensmeltning som målsætning på det område.

Så har vi nogle udeståender – som vi ikke har hørt så meget om indtil nu – med de institutionelle ændringer som noget helt primært. Der har regeringen udtalt, at balancen skal holdes, men det, jeg har som et spørgsmål til regeringen, er, hvad det betyder i praksis. For hvis regeringen forhandler på baggrund af, at EU udvides med måske 12 eller 15 lande, så kan vi jo se frem til ret voldsomme institutionelle ændringer med dansk tilslutning, uden at vi efterfølgende har en garanti for, at EU reelt udvides med 12 til 15 lande.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, hvad det egentlig er, det kan betyde i praksis, når man taler om, at balancen skal holdes inden for, at der altså stadig væk laves institutionelle ændringer.

Og så skal jeg bare lige til allersidst med hensyn til de dagsordener, der er foreslået, sige, at vi naturligvis ikke kan støtte regeringens og V's og K's dagsorden, og at vi ikke støtter SF's dagsorden, selv om vi synes, der er sympatiske elementer i den.

Vi føler, at den første sætning faktisk går i retning af det, som regeringen også illustrerer meget godt med betingelserne for at kunne optage øst- og centraleuropæiske lande, og så håber vi naturligvis på, at det, vi selv har været med til at foreslået som dagsorden sammen med Enhedslisten, får større opbakning måske ikke i dag, men så kan komme til orde på et senere tidspunkt, når de tanker, som er indeholdt i dagsordensforslaget, i højere grad vinder forståelse hos Folketingets medlemmer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti beskylder V og K for gratis udtalelser. Hvis jeg kort skal karakterisere hr. Thulesen Dahls ordførerindlæg her, så er det en gratis omgang. Der var ingen stillingtagen til noget som helst af det, der foregår i Europa. Dansk Folkeparti vil tilsyneladende lade Østeuropa sejle sin egen sø. Der er intet af det, der ligger på bordet fra nogle af landene, som Dansk Folkeparti kan bruge til noget som helst.

Jeg synes, det er uhyggeligt, at man kan sidde så mange år – trods alt, efterhånden – i Folketinget uden at tage stilling til så afgørende et spørgsmål som Europas fremtid.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Er der to, der ikke står sammen i dansk EU-politik, så er det hr. Thulesen Dahl og mig, og det er jeg godt tilfreds med. Hr. Thulesen Dahl er udtryk for en pladderromantisk nationalisme tilbage fra sidste århundrede, mens vi dog repræsenterer de borgerlige internationalister. Og sådan er det altså her i verden, at Europa har ændret sig sådan, så man er nødt til at se ud over sine egne grænser, og det har hr. Thulesen Dahl problemer med.

Til gengæld har jeg intet problem med, at vi diskuterer, og jeg har intet problem med, at vi diskuterer hårdt, og jeg har intet problem med, at vi siger hårde ting til hinanden, men jeg er ikke glad for, når man lyver om en politisk modstander.

Jeg vil have lov til at sige, at det er urimeligt, det er uretfærdigt, og det er under lavmålet at blive ved med at påstå, at statsministeren ikke har udtalt sig klart omkring folkeafstemning. Det, statsministeren klart har sagt, er, at der er noget at stemme om, så stemmer vi, og klarere kan det altså ikke siges.